

Kovács Pál olimpiai és világbajnok kardvívó

(Debrecen, 1912. július 17. – Budapest , 1995. július 8)

1929-től a *BBTE (Budapesti Budai Torna Egylet)*, 1931-től a *Ludovika Akadémia SE*, 1935-től a Honvéd Tiszti Vívó Klub), 1945-től a *Ganz Vasas*, majd 1954-től a *Budapesti Vasas* vívója volt. 1933-tól kezdődően huszonhét éven keresztül szerepelt a magyar válogatottban. Kard- és párbajtőrívásban is versenyzett, de kardívásban vált világhírűvé. Borsody László tanítványa volt, aki Italo Santelli vívóiskolájától eltérő, akkor újnak számító vívóstílust oktatott. E stílus első jelentős képviselője a Los Angeles-i olimpián két aranyérmet nyert Piller György volt.

Kovács Pál 1936-tól kezdődően öt nyári olimpián vett részt és összesen hat arany és egy bronzérmet nyert. Ezzel máig ő az olimpiák történetének egyik legeredményesebb kardvívója, rajta kívül máig csak Gerevich Aladár és Kárpáti Rudolf szerzett ebben a fegyvernemben legalább hat olimpiai aranyérmet. Bajnoki címei közül ötöt nyert csapatban és egyet egyéniben.

Pályafutása alatt az Európa-bajnokságokon, illetve az 1937-től kiírt világbajnokságokon összesen tizenkét érmet – köztük egy Európa-bajnoki és kilenc világbajnoki aranyérmet – nyert. Egyéniben is eredményes volt, egy világbajnoki címe mellett kétszer szorult – 1951-ben Gerevich Aladár, 1954-ben Kárpáti Rudolf mögött – a második helyre. Az aktív sportolástól negyvennyolc évesen, az 1960. évi római olimpia után vonult vissza.

Felsőfokú tanulmányait 1930-ban a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen kezdte, majd 1931-ben a Ludovika Akadémia mérnök tiszti hallgatója lett. 1935-ben tüzér honvéd hadnaggyá avatták. 1939-ig Budapesten az első és második tábori tüzérosztályoknál beosztott tisztként teljesített szolgálatot. 1939. november 1-én nevezték ki főhadnagynak. 1939-ben az első légvédelmi ütegegységénél parancsnokként, majd 1941. október 5-től 1942. február 15-ig a keleti harctéren szolgált. 1942. február 17-től a légvédelmi tüzér kiképző ezrednél kiképzőtanári beosztást látott el. 1942. április 1-én századossá léptették elő. A második világháború végén két évet francia hadifogságban töltött, majd hazatérése után leszerelt, és a Ganz-

**Kovács Pál (1912-1995)
a Képes Sport címlapján**

Mávag tervezőmérnöke lett. 1957-ben, mint tartalékos tisztet, megbízhatatlannak minősítették.

1993-ban alezredessé léptették elő.

Röviddel halála előtt, 1994-ben a köztársasági elnök, a honvédelmi miniszter javaslatára nyugállományú dandártábornokká léptette elő.

Visszavonulása után a Magyar Vívószövetség alelnöke, 1963-tól 1968-ig elnöke lett. 1968-tól a Magyar Olimpiai Bizottság tagja, egyúttal a Nemzetközi Vívószövetség (FIE) Végrehajtó Bizottságának tagja és a Kard Szakbizottság elnöke volt. 1980-tól 1988-ig a FIE alelnöke, 1988-tól örökös tiszteletbeli tagja.

„Kovács Pál nevét viseli a Vasas vívócsarnoka.

Kovács Pál hatszoros olimpiai bajnok kardozóról nevezték el a Vasas pasaréti vívócsarnokát. A névadó ünnepségen Kovács Tamás, a kardozók jelenlegi szövetségi kapitánya, Kovács Pál fia többek között arról beszélt, hogy apjáról Debrecenben, a szülővárosában díjat neveztek el, a fővárosban gimnázium viseli a nevét, a legjobb kardozók évek óta a Gerevich-Kovács-Kárpáti Grand Prix-n találkoznak Magyarországon, most pedig a Vasas vívócsarnokára került fel a Kovács Pál név. Mint mondta, jó hogy ez így van, mert az ifjúságnak szüksége van példaképekre. (forrás: MTI)“